

דא"ח רעוא דרעוין פרשת בא תשע"ב

**וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה בֹּא אֶל פְּרַעֲהַ כִּי אֲנִי הִכְפַּדְתִּי אֶת לִבּוֹ וְאֶת לֵב
עַבְדָּיו לְמַעַן שְׁתִּי אֶתְתִּי אֵלָה בְּקִרְבּוֹ: וְלִמְעַן תִּסְפָּר בְּאָזְנִי בְּנֹךְ וּבֶן
בְּנֹךְ אֶת אֲשֶׁר הִתְעַלְלֹתִי בְּמִצְרַיִם וְאֶת אֶתְתִּי אֲשֶׁר שְׁמַתִּי בָּם
וַיְדַעְתֶּם כִּי אֲנִי ה': (שְׁמוֹת י', א'-ב')**

הוא מלשון ריבוי שהוא בחי' בינה שהוא שורש מדת הנבול והגבורה שבו כל ריבוי הפרטים והמדרגות, ומכת חושך כנגד בחי' חכמה שהוא אור אשר כנגדו הוא מכת חושך למצרים ולכל בני ישראל היה אור במושבותם, ומכת בכורות כנגד כתר שהוא כורת הבכור דקליפה שהוא כתר דקלי', וכנגדו "בני בכורי ישראל" סוד בנים אתם לה' אלקיכם, שזהו עיקר עבדות הבורא להכלל בג' מדרגות דבינה חכמה כתר שהם הג'ר, וכמו שביאר התורת חכם (דף מ"ט) שיעיקר עבדות הבורא ית"ש הוא התכללות מחצב הנשמות שהוא ניצוץ ב',

וּכְתַב בעל הטורים: בא אל פרעה – כשהיה אומר לו לבא לביתו היה אומר לו "בא" וכשהיה אומר לו לילך אליו המימה היה אומר לו "לך". בא עולה בגימטריא ג' רמז לו ג' מכות יביא עוד עליו.

שֶׁלֶשׁ מִכּוֹת אַרְבֵּה חוֹשֶׁךְ וּמִכַּת בְּכוֹרוֹת כִּנְגַד בִּינָה חֲכָמָה וְכֹתֵר וְהַתְּכַלִּית לְהַגִּיעַ לְסוּד הַכֹּתֵר בְּסוּד בָּנִים אֲתֶם לְה' אֱלֹקֵיכֶם הִנֵּה הֵג' מִכּוֹת הַנּוֹכְרִים בְּפִרְשָׁה זֹו שֶׁהֵם אַרְבֵּה חוֹשֶׁךְ מִכַּת בְּכוֹרוֹת, הֵם כִּנְגַד ג' רֵאשׁוֹנוֹת שֶׁהֵם בִּינָה חֲכָמָה וְכֹתֵר, דְּמִכַּת אַרְבֵּה

א. וז"ל רבינו התורת חכם שם: ומ"ש הרב ז"ל שכל פרטי מחצב הספירות נתלבשו בתוך כל פרטי מחצב הנשמות, זהו כל פרטי א"ק ואבי"ע דמלכות, דכל פרטי מחצב הספירות נתלבשו בכל פרטי א"ק ואבי"ע דמחצב הנשמות, כמ"ש במקום אחר משם הרב ז"ל ומלבד מה שאנו מתקנים מחצב הנשמות מינם ובם, גם אנו ממשיכין להם מוחין ממחצב הספירות, דהיינו מיעקב ורחל דמחצב הספירות דכל פרט, ואפשר שזהו הניצוץ שמתלבש בעתיק דא"ק, ואח"כ מתפשט בכל פרצו' מחצב הנשמות עד סוף מלכות דעשיה דאצילות, ובכל יום ויום נכנס מחצב הנשמות לפניו במחצב הספירות מדריגה אחת, ואותה מדריגה שלוקח מחצב הנשמות מחצב הספירות באותו היום, נקרא בחינת יעקב ורחל של מחצב הספירות, ואותה מדריגה שלקחה מאתמול נקראת בשם עתיק דא"ק היום. וכן עד"ו הולכים ונכנסים פרצו' מחצב הנשמות כולם במחצב הספירות מדריגה אחת, ואותה מדריגה נקראת בשם אצילות, כמ"ש מורי הרב ז"ל שבי"ע עולה ונכנס באצילות ויחזור כלו גם הוא לבחינת אלהו"ת ואחדות גמור. ואפשר שזה סוד לאמשכא להיאי נשמתא מדרגה לדרגה עד סיפא כל דרגין, שחייב האדם לטרוח עד להכניס אפילו המדריגה האחרונה של שורש נשמתו במחצב

והוא סוד מכת בכורות לכרות הבכור דקל" ו להגייע לסוד "בני בכורי ישראל", שהוא סוד "בנים אתם לה' אלקיכם".^ב

והנה זהו עבודת הצות שהוא בחי' דעת, והוא דעת עמוק מכל עמוק להשיג הדעת דהצות, ואפי' משה רבינו אמר רק "כחצות", ורק דוד המלך ע"ה הוא השיג שלמות האור של

שיתכללו בבורא כל העולמים שהוא מחצב הספירות הנקרא ניצוץ א', וזהו "וידעתם כי אני הוי"ה" שהוא עצמות אלקות ית"ש, שיתכללו נשמת ישראל בעצמות אלקות שהוא העליה מניצוץ ב' לניצוץ א', שהוא הנקרא עליית הג"ר השרשית, שהוא תכלית העבודה "וידעתם כי אני הוי"ה" להשיג בורא כל העולמים בבחי' בנים אתם להוי"ה אלקיכם,

הנשמות ולהחזירם בבחינת הספירות, שע"י המשכת הניצוץ בכל פרטי בחינותיו שבמחצב הנשמות, חוזר אותו השורש כלו ונעשה בבחינת אצילות גמור, וכן כתב מורי הרב ז"ל (נה"ש דף ל"ד ע"ב) שזו"ן דאצילות כיון שלקחו אותו הניצוץ, הם הם בבחינת הניצוץ, והוא והם הכל אחד. א"כ בערכנו יצדקו הכינויים הנז' של "בנים אתם לה' אלהיכם" שהוא בחינה האמצעית שהוא הניצוץ הנז', גם ביו"ן אחר ההלבשה הניצוץ בהם, ונק' שתפילתנו לזו"ן דאצילות לא"ס, וכן הוא בנרנח"י הנמשכים לצדיקים תוך מוחין דזו"ן, עכ"ל מורי הרב ז"ל. ר"ל תוך כל פר' מחצב הנשמות הנק' זו"ן, נמשך ניצוץ מזו"ן דמחצב הספירות, וחוזר מחצב הנשמות לבחי' ספירות, עכ"ל.

וכדי להבין דברי מו"ר כאן צריך לעיין בע"ח שער מ"ב פרק א' בסוד ניצוץ א' וניצוץ ב', סוד עתיק וא"א, וסוד בנים אתם לה' אלקיכם שנאמר על ניצוץ ב' שורש נשמת ישראל, ולעין היטב בדברי מוהרש"ש בדף ל"ד ע"ב ובדף ט' ע"ב וע"ג, ותוכן הענין בקיצור הוא, דניצוץ ב' נאמר עליו האבות הן הן המרכבה שהם סוד חג"ת (ג' אבות) שעולים לחב"ד ונעשים מרכבה לאורות הג"ר שהם החב"ד, ומבואר בדברי הרש"ש שם בדף ל"ד דבכל מוחין מלובש אותו ניצוץ דאלקות כיון שמלובש בפנימיות המוחין חלקי מוחין דכל הפרצופים עד עתיק דא"ק שהוא הניצוץ וכו', וכן הוא בנרנח"י הנמשכים לצדיקים המלובשים תוך המוחין דזו"ן דאצילות וכו', ובחי' ניצוץ א' הוא סוד שורש הבורא ובחי' ניצוץ ב' סוד שורש הנברא, ולפי דברי התורת חכם הנ"ל מתבאר הענין בערך כללות העולמות, דסוד כללות מחצב הנשמות הוא בחי' נשמת הצדיקים והם מקבלים מוחין מכללות מחצב הספירות, ובכל פעם מתעלה מדרגה העליונה ביותר של מחצב הנשמות ונכלל במחצב הספירות, והוא כדוגמת העליה של הג"ר שנעשים מרכבה לקבל המוחין ומתלבש בהם הניצוץ וכו' כנ"ל, ובערך הכללות נחשב כל מחצב הספירות כניצוץ א' שהוא סוד בחי' הבורא, וכל מחצב הנשמות כניצוץ ב' שהוא סוד בחי' הנברא, ועל ידי קבלת המוחין מתעלה מדרגה עליונה של ניצוץ ב' שהוא מחצב הנשמות למחצב הספירות שהוא בחי' ניצוץ א', ואכמ"ל. ועי' ים החכמה תשס"ט במאמר "כל הנקרא בשמי" ובעיקר בענף א' שם.

ב. עי' לקוטי הלכות (או"ח הל' נטילת ידים שחרית הלכה ב' אות ד') וז"ל: ועל כן הגאולה הראשונה שהיא יציאת מצרים שכולל כל הגאולות, כי כל הגליות מכונים בשם מצרים כמו שכתב רבנו ז"ל במקום אחר (בסימן ד'), על כן התחילה הגאולה בחצות הלילה, כמו שכתוב (שמות יא) "כחצות הלילה אני יוצא בתוך מצרים". כי עיקר כל הגאולות, בפרט גאולת מצרים, היה על ידי בחינת הנ"ל הנאמר במאמר הנ"ל על ידי בחינת השגחה שהמשיך השם יתברך מסוף העולם מעלמא דאתי, כי אז ביציאת מצרים היה שדוד המערכות וביטול הטבע, כי אז גילה השם יתברך השגחתו על ידי המופתים נוראים שעשה אז וביטל הטבע. וכל זה היה על ידי בחינת עלמא דאתי, כי מסטרא דיובלא נפקו שהוא בחינת חמשים שערי בינה, בחינת עלמא דאתי כידוע. ועל כן היתה הגאולה בחצות הלילה דייקא, דהיינו ששבר את הלילה והחשך, שהם בחינת חכמת הטבע, וגילה השגחה בעולם, ועל ידי זה היה עיקר הגאולה כנ"ל. וזה בחינת ומת

את מכת בכורות ולהשיג סוד בנים אתם להו"ה אלקיכם.

העבודה המדרגת בי"ע בבחי' עבר
והעבודה המדרגת אצילות בבחי' כן
והענין הוא ההנה איתא בעין היים (שער ן'
 סו"פ י"ד דבי"ע הוא סוד עבדים ורק
 אצילות הוא סוד כן, כי בי"ע הוא סוד העבודה
 דקבלת עול (עשיה בחי' מלכות) ואהבה יראה

חצות בבחי' "כחצות" ולכן אמר חצות לילה אקום להודות לך כדאיתא בגמ' (ברכות ג' ע"ב), ומשה רבינו התחיל ענין זה, והוא עצמו התחלת בחי' דוד המלך שהוא מלך המשיח, ויתברר דעת זה לבסוף על ידי צדיקי אמת בבחי' משיח, שהם הצדיקים שעוסקים בעבודת חצות וממשיכים בחי' הדעת דחצות לילה וכמו שביאר מוהרנ"ת (חושן משפט הל' מתנה הלכה ה' אות מ"ז)¹, וזהו שהיו צריכים להשיג

כל בכור בארץ מצרים ופסח ה' וכו' והציל בכורי ישראל. כי בכור הוא ראשית בחינת דעת, בחינת (משלי א') ראשית דעת, היינו שהכניע הדעת של הסטרא אחרא שהיא בחינת חכמת הטבע, והגביר את הדעת של הקדושה בחינת הדעת של השגחה, שהוא בחינת (שם ד') בני בכורי ישראל, הינו הדעת של אמונת ההשגחה שמשם נמשכן זרע קדש ישראל, כי ישראל הם למעלה מהטבע כנ"ל וכו'. נמצא, שזרע ישראל נמשכים בשרשם מבחינת למעלה מהטבע, וזה בחינת בכורי ישראל שהציל השם יתברך, והמית בכורי מצרים בחצות הלילה, להכניע ולשבר ולבטל הדעת של חכמת הטבע, ולהגביר הדעת של השגחה שהם בחינת בכורי בני ישראל כנ"ל, עכ"ל.

ג. וז"ל לקוטי הלכות שם: כי בחינת "כה" מרמז על דבר שרואין מרחוק מאד, וכמו שפירש רש"י בפרשת מטות, משה נתנבא בכה וכל הנביאים נתנבאו בכה, מוסף עליהם משה שנתנבא ב"זה הדבר", כי כל הנביאים נתנבאו באספקלריא שאינה מאירה, שראו נבואתם מרחוק מאד, אבל משה התנבא גם ב"זה הדבר" שהוא בחינת שראה הנבואה בראיה יפה וברה, אבל גם משה התנבא ב"כה", כי היו כמה נבואות שגם הוא הוכרח לראותן מרחוק מאד. וזה בחינת "כה אמר ה' כחצות הלילה אני יוצא" וכו'. כי סוד חצות לילה גם משה לא יכל לעמוד עליו בשלמות, כמו שאמרו רבותינו ז"ל מכדי משה לא ידע חצות אימת ואמר כחצות, דוד ידע שאמר חצות לילה אקום להודות לך וכו', היינו כי משה ידע שעיקר הוא הגאולה האחרונה שתהיה בוכות דוד והנלוים אליו, שהם הצדיקים וכשרים העומדים בחצות לילה לקונן על חרבן בית המקדש, שאז ה' יתברך וכל הצדיקים שבגן עדן צייתין לקלייתו וכו', ועל ידי זה תהיה הגאולה בבחינת "שישו אתה משוש כל המתאבלים עליה", וכמו שאמרו רבותינו ז"ל כל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בשמחתה. אבל לא יכל לעמוד על הדבר מתי יהיה הקץ, כי הוא סתום מאד כנ"ל, ועל כן גם בגאולה הראשונה רמז בדבריו שאמר "כחצות" הלילה אני יוצא, כי בכל דבריו ושלחותו הסתכל על הקץ האחרון, שבשביל זה מאן בשליחות בתחלה וכו'. ועל כן רמז בדבריו ואמר כחצות הלילה אני יוצא בתוך מצרים וכו', כי כל הגלויות מכונים בשם מצרים וכו', כמו שאמרו רבותינו ז"ל, ועל כן אמר כחצות, כי הקץ האחרון סתום מאד, רק דוד שהוא בעצמו משיח אמר חצות לילה אקום וכו'. ועל כן אמר משה אז, כה אמר ה', כי נבואה זו של בחינת חצות שמרמז על קץ האחרון היא רחוקה מאד ואי אפשר לעמוד על זה, על כן אמר בלשון כ"ה וכנ"ל, עכ"ל.

ד. וז"ל הע"ח שם: ועתה נבאר בנפש השכל האמיתי שכל מגמתה אינו אלא בענייני המצות לקיים רצון קונו ית"ש, והיא באה מי' גלגלי דעשיה הנקרא אופנים, וגם היא כלולה מד' כוחות שהם ד' יסודות העליונות של השמים ההם, וכ"א מהם מורכב ג"כ מחומר וצורה. אח"כ קונה רוח השכלי מעולם היצירה, אשר בו י' כחות מלאכין, ונכללין בד' יסודות אשר שם מורכבים מחומר וצורה. אח"כ קונה נשמה מבריא, שיש בה י' דרגין נכללין בד' יסודות אשר שם

הוא שייך גם באיזה בחי' למדרגת בן ויכול גם כן להיקרות בן בבחי' אצילות על ידי התקשרות לצדיקים שבבחי' אצילות.

העבודה במוחא פתימאה דאצילות הוא בחי' "בן" וכו' דמו"ם בחי' "עבד נאמן" ובגלגלתא בחי' "עבד פשוט" ואתא כדברי מוהרש"ב דאף שבכללות בחי' הצדיקים דאצילות הם בבחי' בן לערך הצדיקים שבכו"ע שהם בבחי' עבד, מ"מ

דבקות שהוא בחי' המדות (יצירה בחי' ו"ק) והתבוננות באלקות (בריאה בחי' בינה) אשר כל זהו הוא עדיין בחי' עבד, ורק אצילות שהוא מתחיל להשיג הדבקות והיחוד האמיתי שהוא בחי' אצילות בחי' בן כי כל זמן שאינו יודע להיות בכל עת במציאות היחוד העליון עדין אינו נקרא אלא עבד, ואמנם אפי' שאדם אין יודע כל הסודות אלא שמאמין בסודות ומאמין בדעת צדיקי אמת שיודעים הסודות דאלקות ודבוקים בכיטול דבחי' חכמה דאצילות הרי

מורכב מחומר וצורה. וכל ג' אלו נקרא עבד להשי"ת. ואח"כ זוכה לנרנ"ח מן האצילות מד' יסודות אשר שם, ואז נקרא בן אל השי"ת, עכ"ל.

ה. עי' ספר המאמרים תרס"ו ושם בסוף הספר (עמ' תרפ"ה בנדמ"ח ובפו"י עמ' תקיט) במאמר השמים כסאי באורך, ועל זה מיוסד דברי מו"ר כאן, אך כדי להבין היטב ענין בן בעבד יש לעיין עוד שם באריכות בכו"כ מדרגות במאמר תתן אמת ליעקב עמוד שצ"ט בנדמ"ח ובדפו"י עמ' ש' ומשם ואילך בכמה מאמרים הבאים אחריו, ונעתיק מעט מזעיר מתוך כמה לשונות שם לתוספת הבנת הענין. וז"ל: (עמ' ש"ג בדפו"י): וזהו בחי' יעקב עבדי, עבודה דתפלה שאינו מאיר בחי' גילוי שם הוי"ה כי אם העבודה היא בהגילויים שעל ידי שם אלקים, והיינו ההתבוננות בבחי' זיו והארה לבד שעל ידי הצמצום וכו', והעבודה בזה היא להיות בבחי' רצון ותשוקה לעצמות אוא"ס שלמעלה מבחי' הצמצום דשם אלקים וכו', אבל זהו על ידי ההתבוננות בהזיו וההארה, ועי"ז בא לבי' הצמאון לעצמות אוא"ס וכו', וכמו כן העבודה בזה להסיר ההעלמות וההסתרים דשם אלקים וכו', דכל זה שייך בהזיו והארה שעל ידי הצמצום וכו' וכל זה הוא בחי' יעקב עבדי שעל ידי העבודה בבחי' שם אלקים מאיר אח"כ גילוי שם הוי"ה וכו'.

וזהו מה שיעקב נקרא יעקב עבדי שעבודתו היא בבחי' עמל ויגיעה, להיות שאינו מאיר לו גילוי שם הוי"ה, ובעבודה הוא בבחי' שם אלקים, לזאת צריך עבודה ויגיעה רבה עד שישגי את הענין האלקי ויורגש בנפשו, ומכל שכן שיאיר האור האלקי בגילוי בנפשו, לכל זה צריך יגיעה רבה וכו', וכמו כן בהתבוננות בתפלה בבחי' זיו והארה דבחי' מלכותך מלכות כל עולמים וכו' כמשנת"ל, הרי זה ג"כ בבחי' עמל ויגיעה, מאחר שהעבודה היא בהאור הנמשך על ידי הצמצום דשם אלקים וכו', ועוד יותר מזה שצריך להיות עמל נפשו בעבודה זו מפני ההעלמות וההסתרים דנפש הבהמית, שהנפש הבהמית מטריד ומבלבל אותו בעת התפלה בכמה בלבולים ומח"ז והרהורים שאינם מניחים להעמיק שכלו ובינתו בהענין וכו', והיינו להיות שיש כאן בחי' הצמצום והסתר דשם אלקים שמעלים ומסתיר על האור וכו', הלא זאת היא העבודה האמיתית דתפלה להתגבר על הנפש הבהמית ולהכניעו, שזהו על ידי יגיעה רבה ועצומה מאד וכמאמר שעת צלותא שעת קרבא וכו' וזהו יעקב י' עקב, דהיינו ירידת הנשמה למטה בגוף ונה"ב ובריבוי ההעלמות והסתרים וכו' והעבודה היא לברר ולתקן את הנה"ב וכו'.

אבל בחי' ישראל שהוא בחי' גילוי שם הוי"ה ממש, הרי אין העבודה לברר ולתקן וכו', והיינו שגם העבודה דתפלה אינה בבחי' עמל ויגיעה, הן בענין השגת והרגשת האור האלקי, שהרי האלקות מאיר אצלו בגילוי ממש, ואין לו בזה שום עמל וטורח כלל, מאחר שאין דבר המעלים ומסתיר כלל, הן על אור ה' והן על אור נפשו וכו', וגם אין

בו העמל ויגיעה לברר את הנה"ב, כי אין הנפש הבהמית מעלים ומסתיר אצלו כלל, ולא זאת היא עבודתו בתפלה, כי ענין התפלה שלו תמיד היא במדרגת תפלה דשבת, שהיא רק התפעלות אלקי מצד הרגש עצם הנשמה בבחי' העצמות דאוא"ס וכו', או בבחי' כליון דאהבה בתענוגים להתענג על ה' עד כלותה וכו', וכל זה הוא בטבע בנפש בלתי יצטרך ליגיעה ועמל כלל וכלל, אלא רק על ידי שירה וזמרה שהוא בחי' רצוא וכליון וכו', וכידוע דשיר הוא בחי' כליון ודביקות הנפש למעלה וכו', נמצא דענין השיר הוא בחי' כליון הנפש ודביקותה למעלה וכו', והשירה וזמרה גם כן מאליו בא כמו שאנו רואים בהתפעלות עצמות הנפש שממילא בא לידי שירה ורנה וכו', וכל שכן שאין טורה ויגיעה בגוף ועצם העבודה, וכבן שיעבוד לאביו באהבה עצמיות בתענוג גדול, ולא יחשב לו לעמל וטרחה ויגיעה כלל, אדרבה לא ירגיש כלל בזה שום עבודה ועמל רק תענוג ונח"ר וכו', שכל עבודה ועמל הוא רק בדבר שאין לו תענוג בזה וכו', אבל הבן שעובד הוא רק מצד אהבה רבה עצמית ולא מצד אהבה שנקנית מן השכל והטעם וכו', וכמו כן בעבודה בתפלה שהיא מצד התענוג העצמי באלקות וכו' וזהו שנקרא ישראל שי"ר א"ל, פי' שהשיר הוא בא רק מצד אלקות לבד וכו'. וכמו כן בעסק התורה, דבישראל ענין עסק התורה הוא רק להמשיך גילוי אלקות, וביעקב העיקר הוא לברר בירורים בכח התורה וכו', עכ"ל בקיצור במאמר תנן אמת ליעקב.

והרי נתבאר כאן בכללות ענין עבד וכן, שהעבד הוא בחי' העבודה במקום הצמצום והוא כל העמל והיגיעה בתפלה ובתורה לתקן הנפש הבהמית ולהשתוקק להתדבק באור האלקי וכו' והוא הנקרא כאן עבודה בבחי' שם אלקים שהוא מקום הצמצום, והבן הוא בחי' העבודה מן הצמצום ולמעלה שהוא הנקרא עבודה בבחי' שם הוי"ה, שהוא שם העצם והוא עבודה בדרך מנוחה בהתדבקות באור האלקי ובתענוג ושעשועים בדבקות הנפש האלקית וכו'. והנה כל זה הוא בכללות העבודה דעבד בבחי' ביי"ע שהוא בבחי' שם אלקים, והעבודה דבן בבחי' אצילות שהוא בבחי' שם הוי"ה, אך בהמשך המאמרים הנ"ל ובמאמר השמים כסאי מבאר עוד באורך כמה מדרגות של עבד במדרגת אצילות עצמו, שאינו כמו העבד דבי"ע הנ"ל וכו', וזהו מה שמתבאר בהמשך דברי מו"ר כאן שיש מדרגת "עבד נאמן" ויש מדרגת "עבד פשוט" והמדרגה העליונה היא "בן שנעשה עבד" וכו', ומו"ר ביאר כל מדרגות אלו על פי יסודות האריז"ל בתלת רישין דאצילות, והענין בקיצור ובשפה פשוטה הוא, דמדרגת עבד הוא לעולם בחי' מדרגת בינה שהוא בחי' הגבול והצמצום ובחי' חסרון ובחי' אור חוזר והשתוקקות ובחי' יגיעה ובחי' תשובה אשר כל אלו הם בחי' בינה, אלא שיש בינה למטה בבי"ע ויש בינה באצילות ויש בינה דכתר וכל אלו הם מדרגות דקות בבחי' מדרגות העבד, ומדרגת בן הוא בחי' חכמה שהוא העבודה בדרך מנוחה ועונג אלקי והוא למעלה מן הצמצום והחסרון. וכמו כן בחי' בן הוא בחי' לימוד התורה שהוא כל חכמת התורה בפנימיותה בבחי' דבקות ויחודים וכוונות וכו', אף שבוה עצמו יש מדרגת בן ומדרגת עבד שהם פנימיות התורה ונגלות התורה, ובחי' עבד הוא בחי' התפלה אף שגם בזה יש מדרגת בן ומדרגת עבד כנ"ל.

והנה התלת רישין שהם גלגלתא ומוחא סתימאה ורדל"א, הרי המוחא סתימאה בכללות הוא בחי' חכמה דא"א ושם שורש התורה הק' וכל פרטיה וסודותיה וכל פרטי הכוונות והיחודים, ולכן הוא מדרגת בן, והגלגלתא שהוא בחי' כתר הוא במדרגת בינה שהוא בחי' א"א בחי' בינה שבכתר, ולכן שם הוא בחי' פשיטות ובחי' עבד, אלא שהעבד דשם הוא במדרגה עליונה מאד הנקרא עבד פשוט כמו שמתבאר בהמשך, ומאידך במוחא סתימאה בבחי' חיצוניותו שהוא הו"ק דמוחא סתימאה שהוא בחי' הדיקנא שם הוא שורש בחי' הבינה שבמוחא סתימאה שהוא שורש הגבורה כידוע בסוד הדיקנא, ולכן שם הוא סוד עבד אלא שהוא במדרגה עליונה של עבד נאמן ולא במדרגת עבד דבי"ע, והוא סוד שורש התשובה העליונה וכו' כמו שמתבאר בהמשך, ולמעלה מן הכל ברדל"א שם הוא סוד דוי"ד מלא סוד שלמות היחוד דאני ואין כחדא ממש, ולכן שם הוא סוד בן שנעשה עבד וכו', ע"כ תוכן הדברים בקיצור נמרץ מאד, ואין הפנאי מסכים להאריך עוד.

לאצילות, יכולים לעלות עוד יותר לשורש הראשון למעלה למעלה עד הגלגלתא, ושם הוא מדרגת "עבד פשוט" שהוא יותר מ"עבד נאמן" ואף יותר ממדרגת בנים כמ"ש מוהרש"ב שם. כי נכנס בזה לפשיטות הגמורה.

עבד נאמן הוא עבודת התשובה בדרך לימוד התורה ועבד פשוט הוא עבודת התשובה בדרך תפלה בפשיטות

דהנה מדרגת הצדיקים שבבחי' בן הדבוקים במו"ם עיקר עבודתם בתורה הק' ובשמות הק' ויהודים, ואף שנופלים לו"ק דמו"ם שהוא בחי' מדרגת ימות החול בערכם, (והוא בחי' הדיקנא שהוא היצוניות מו"ם בחי' ו"ק שבו), עושים תשובה גדולה על ידי התורה בסוד נגלות התורה, כי כל עבודתם הוא בדרך התורה הק', ואז עבודתם בבחי' "עבד נאמן", אך צדיקים דבחי' גלגלתא הנקראים בחי' "עבד פשוט", הנה עיקר שורש הפשיטות הוא בבחי' עבודת התפלה, בסוד כתר מלכות בראשם, (פי' דהתפלה שהיא בחי' מלכות סלקא עד כתר ולכן בגלגלתא שהוא סוד הכתר שם הוא בחי' שורש העליון של התפלה), והתשובה של צדיקים אלו הוא בסוד עבודת התפלה, וכמו תינוק שאין מבין כלום ומדבר עם הקב"ה בפשיטות, כך הצדיקים אחר כניסתם אל הסודות הרי הם מניחים גילוי הסוד דמצד מוחא סתימאה, ונכנסים לפשיטות הגמורה של הגלגלתא, בסוד דעת התינוק בן יומו שאמר הר"ש מקינון וכו', ועובדים את הקב"ה בפשיטות הגמורה כמו תינוק, כי הדבקות

יש כמה מדרגות באצילות עצמו בבחי' בן ובבחי' עבד שבדרגת האצילות, דבכללות הצדיקים שבאצילות יש צדיקים הדבוקים בסודות התורה שהוא בפרטות בחכמה סתימאה דאצילות, ושם הם בבחי' בן, ואמנם לפעמים יש בחי' נפילה אצל צדיקים אלו, והוא במדרגות האצילות עצמו, כגון צדיק שדבוק במוחא סתימאה ונופל ממדרגת חכמה סתימאה למדרגה של ימות החול לפי ערכם שנופל לבחי' ו"ק דמו"ם שהוא היצוניות דמו"ם הנק' דיקנא והוא אצלו בבחי' ימות החול, ואז נעשים עבד בסוד עבודת התשובה לפי ערכם, אך אינו עבד דבי"ע אלא "עבד נאמן" כי הצדיק אף שהוא במדרגת ימות החול כפי ערכו הרי יש לו נאמנות לקב"ה אשר על זה נאמר ומצאת את לבבו נאמן לפניך ונקרא "עבד נאמן", דאף שאינו במדרגת פנימיות המו"ם שהוא בחי' שבת ידיה, ונופל לו"ק שבו שהוא בחי' חול ידיה, מ"מ נקרא שם עבד נאמן כי מיד עושה שם תשובה, ותשובת הצדיקים שבמדרגה זו שהם מארי תורה הוא שעושים תשובה בכל תיבה ותיבה מהתורה הק', ובעיקר בעת לימוד נגלות התורה שהוא במדרגת תשובה אצל הצדיק שנקרא עבד נאמן, וחוזר בכל תיבה בסוד תשובה לדבקות באלקות ית"ש, כי כל תיבה מהתורה הקדושה הוא כלי להשתוקקות ודבקות במאציל העליון, כי התורה הק' הוא כח המ"ן לעלות ולהתדבק באלקות ית"ש בכל עת.

ואמנם צדיקים שהיו תהילה בבי"ע ממש בסוד עבד התחתון, וחזרו לעלות

1. עי' היטב במאמר "אליו ולא למדותיו" בים החכמה תשע"א שמבואר שם עומק דברי הר"ש מקינון שאחר שידע כל חכמת הקבלה התפלל על דעת התינוק בן יומו, ומתבאר שם שהוא סוד העליה מבחי' מדותיו אל בחי' אליו דהיינו

פשוט" של הגלגלתא, כי הוא בסוד בן ועבד כחדא בסוד בן שנעשה עבד, והוא סוד מדרגת משה רע"מ (הכלול מתרין משיחין) וסוד דוי"ד מלא שהוא יוסף ודוד כאחד, כי מדרגת מו"ם הוא בסוד יוסף, שהוא בחי' בן ובחי' סודות התורה, ומדרגת הגלגלתא הוא בסוד דוד (חסר) שהוא בחי' עבד פשוט ובחי' התפלה, ומדרגת הרדל"א הוא מדרגת דוי"ד מלא, שהוא יוסף ודוד כאחד בסוד בן שנעשה עבד, שהוא המדרגה הגבוהה ביותר שיודע כל הסודות ומכוון בכל עת שמות ויהודים וכל הסודות, ומ"מ דבוק בכל עת בפשיטות הגמורה בסוד התפלה בסוד פה אל פה אדבר בו, כי הוא דבוק בדעת שמתגלה בפומא דמלכא בשורש, כי סוד הדעת אמת שהוא דעת עמוק שהוא תפלות ויהודים בבת אחת, והוא סוד אור דהצות, שהוא בחי' הדעת שבמדרגה זו אשר אחזיה נהוריה בהאי אוריא, והוא התחלת הגאולה שמאיר בחי' הדעת דרדל"א בסוד אור דהצות, והוא הצדיק אשר באותו עת שעסוק בסודות התורה הוא דבוק גם בפשיטות הגמורה ממש, והוא כמו בחי' שר ועבד בבת אחת כדאיתא בגמ' (ברכות ל"ד ע"ב) על ר' חנינא בן דוסא שהיה כעבד לפני המלך, ור' יוחנן בן זכאי כשר לפני המלך, דשני מדרגות אלו של שר ושל עבד הם ע"ד שני המדרגות הנ"ל של בן ושל עבד, והמדרגה העליונה בזה הוא

שבפשיטות הגמור שבא אחר שהצדיק עלה בכל הסודות של המוחא סתימאה ובכל הכוונות והיהודים ושמות הקדושים, הרי הוא מניח הכל ונכנס לפשיטות הדביקות ע"ד התינוק שנכלל בפשיטותו בבורא כל העולמים, והפשיטות באופן זה אחר שהשיג כל הסודות דמוחא סתימאה יכול לעלות למדרגת גלגלתא ולהיות בחי' "עבד פשוט" לבורא כל העולמים, וכפי המרומז בסיפורי מעשיות במעשה דהתם והתכם (מעשה מ') שהתם שרשו בכללות בגלגלתא, והוא למעלה מהתכם שהוא בחי' מו"ם, כי התמימות של הגלגלתא של בחי' עבד פשוט הוא למעלה מבחי' הבן של בחי' המו"ם.

העבודה בבחי' רדל"א הוא בן שנעשה עבד פשוט שהוא כולל העבודה של המוחא סתימאה והגלגלתא כאחד בסוד דוי"ד מלא הכלול מתרין משיחין

ואמנם כל זה הוא ב' המדרגות דתריין רישין שהם המו"ם והגלגלתא, אך סוד הראש השלישי הנעלם שהוא סוד הרדל"א, הוא בסוד "בן שנעשה עבד", כי הוא כולל גם המו"ם וגם הגלגלתא כאחד, כי הוא גם בחי' בן שכולל כל הסודות וכל התורה דהמו"ם, אך הוא נעשה עבד, דהיינו שכולל גם הפשיטות הגמורה של עבד פשוט וגם הסודות של מו"ם כאחד, והוא מדרגה עליונה יותר מבחי' ה"עבד

להשיג בחי' אליו על ידי מדותיו, והוא העליה לפשיטות של בחי' אליו אחר שעלה בכל פרטי המדרגות של בחי' מדותיו, ואז התפיסה בבחי' הפשיטות דאליו היא במעלה גדולה מאד, עי"ש כל הענין ואכמ"ל. וע"ע במאמר "אנא מן יומי לא כיונית" בים החכמה תש"ע.

ז. וז"ל הגמ' שם: מעשה ברבי חנינא בן דוסא שהלך ללמוד תורה אצל רבי יוחנן בן זכאי, וחלה בנו של רבי יוחנן בן זכאי, אמר לו חנינא בני בקש עליו רחמים ויחיה, הניח ראשו בין ברכיו ובקש עליו רחמים ויחיה, אמר רבי יוחנן בן זכאי אלמלי הטיח בן זכאי את ראשו בין ברכיו כל היום כולו, לא היו משגיחים עליו. אמרה לו אשתו וכי חנינא גדול ממך, אמר לה לאו, אלא הוא דומה כעבד לפני המלך, ואני דומה כשר לפני המלך, עכ"ל.

עצמו עוונות כל הדור ועושה תשובה בשביל כל בעלי העוונות של הדור ומתקשר עם כל ישראל, והבעלי תשובה מתקשרים עמו והם עושים מה שהם יכולים, והוא משלים להם התשובה, כי הצדיק לוקח על עצמו כל העוונות ונעשה ערב עליהם, ועושה תשובה בשבילם בעבודות גדולות של תעניות ויחודים וכוונות ותיקונים נוראים כאילו שהוא היה בעל העבירה בעצמו. כי כל ישראל ערבים זה בזה, שכולם מעורבים זה בזה ונכללים זה בזה, (דהיינו ערבים זה בזה מלשון תערובת זה בזה).

אך האמת שאין הקב"ה רוצה את עצם התעניות והסיגופים של האדם, אלא הקב"ה רוצה בעיקר את ההשתוקקות האמיתית של הבעל תשובה, אלא דעל ידי התעניות והסיגופים יכול להגיע להשתוקקות הנכונה, ושורש עבודה זו של ההשתוקקות

כאשר נעשה שר ועבד בבת אחת, והוא הדעת של הצדיקי אמת שיכולים להיות מצד אחד בתוך כל הסודות ומאידך להיות בפשיטות הנמורה בכל עת.

עבודת הצדיקים בבחי' ו"ק דמו"ם הוא סוד התשובה ותיקוני כל העוונות עבור כל ישראל

ועומק הענין בזה הוא, דהנה עיקר התשובה של הצדיקים האמיתיים שעסקו בתשובה בסוד ו"ק דמו"ם שהוא סוד בחי' הדיקנא, וצמו הרבה תעניות ויחדו יהודים נוראים ועסקו בכל תיקוני העוונות, ואף העבדים דבי"ע שהם כלל הבעלי תשובה שבעולם, צריכים לקבל עבודת התעניות מאותם צדיקים שבאצילות שעוסקים בעבודת התשובה דו"ק דמו"ם, והוא בחי' בניהו בן יהוידע בן איש חי" שהוא הצדיק שנושא על

ח. עי' ספר הליקוטין להאריז"ל שופטים פרק כ"ג וז"ל: 'ובניהו בן יהוידע בן איש חיל רב פעלים הוא הכה את שני אריאל מואב' וכו': ארז"ל שטבל והכה את הארי ביום השלג. דע, כי שם ב"ן אחרון שבקדושה, ממנו יונקים החיצונים, וכנגדו הוא הכלב, שהוא בגימטריא ב"ן. ואמנם בניהו הוא סוד ב"ן יה"ו, כי יה"ו הם ג' (הוי"ת במלוי) ע"ב ס"ג מ"ה, וזה השם של ב"ן נקרא בניהו. ואמנם שם זה הוא המעלה מ"ן בסוד שם בן נ"ב. וכבר ידעת כי הכלב נק' שג"ל כמ"ש ז"ל, ואמנם הגורם אל המ"ן אל החיצונים אל הכלב הנז' וכו' עונשו בשלג, ולכן בניהו בן יהוידע הכה את הארי ביום השלג, וטבל בו. כי של"ג הוא תיקון למי שהשגל שהוא הכלב החיצון קשור בו. וז"ס מופלא, ראוי להעלימו, והמשכיל יבין כבוד אלהים הסתר דבר, עכ"ל וע"ע ספר הליקוטין תהלים פרק ל"ו וז"ל: וזה סוד "אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו, אם יאדימו כתולע כצמר יהיו", מתלבנים העונות ע"י אימא עילאה, העונות ששם השל"ג הצמ"ר, בסוד שמות אהי"ה כנז"ל. וז"ס יוה"כ מכפר ומלבין עונותיהם של ישראל, כי סוד יוה"כ בסוד אימא, ולכן אמרו בוהר פ' בראשית דף ו' ע"ב על "והוא הכה את הארי ביום השלג", דאתדן בבי דינא עילאה שהיא בינה, ב"ד העליון ה"י עילאה, דמינה מתערין דינין. והנה משלג נעשה שגל בקדושה בסוד נצבה שגל לימינך, זה בקדושה. וכנגדה בקליפה וכו', עכ"ל. וע"ע ספר הליקוטין ישעי' פרק ל"ח. וע"ע בשער רוה"ק עם פי' הוי"ו דף ט"ו ע"א בא"ה שם וכו', ובסו"ד הביא בשם מהר"ש ויטאל וז"ל: אמר שמואל וכו' והנה בניהו בן יהוידע היה אחד מהם ולכן נקרא בן איש חי אפי' לאחר מיתתו, להורות זה שאפי' בחייו היה מיוחד כל העו' כולם, וז"ש מקבציאל שהי' מקבץ ומיוחד כל העו' כולם, ונק' בניהו ע"ש יחודו שהיה מיוחד ומעלה מ"ן, וזהו בניהו ב"ן יה"ו, כי יה"ו הוא בחי' הת"ת הנותן רוחא דמ"ן הנקרא שם ב"ן, וזהו ג"כ "בן איש חי" כי זה השם דמילוי ההי"ן נמשך מן היסוד הנקרא איש חי וכו', עכ"ל.

העליונה האמיתית של כחי' הרדל"א, שהוא התשובה של בן שנעשה עבד, שהוא פשיטות הגמור של הרדל"א, ושם כח התשובה הוא בסוד ההנהגה נעלמת של היחוד, בסוד ככ"ה כ'תר כ"ל ה'כתרים כמו שגילה הבעש"ט הק', ובחי' זו נעלמת מכל עין, ורק הצדיקים האמיתיים היודעים סוד היחוד של הבורא, הם יודעים למצוא השכינה הק' הגנוזה ברדל"א שהוא נעלם מכל עין, וניתן במתנה להצדיקים המחפשים אחר השכינה הק', והמלכות דשם נקראת "אני ה'" והיא סוד ניצוץ א' שהוא המלכות הקדוש והנורא שהוא השכינה הק' שעליה נאמר "מלכותך מלכות כל העולמים" כי המלכות דא"א גנוזה למעלה ברדל"א כמ"ש בע"ח (שער י"ג פ"ב דף ס' סע"ד ועע"ש דף ס"א ע"ב), והקב"ה נתן מתנה טובה זו למשה רבינו ושבת שמה (שבת י' ע"ב), והוא התורה הק' הנק' שבת והוא סוד כלל מצוות עשה ומצוות לא תעשה^ה שהקב"ה נתן בתרי"ג מצוות התורה, ושרשם הראשון שהוא שורש קבלת עול של התרי"ג מצוות, שפירושו שחושב האדם בכל עת בתרי"ג מצוות התורה, ובפנימי

האמיתית העליונה היא במקום ו"ק דמו"ם שהוא הדיקנא שהוא מקום כחי' עבד נאמן שהוא הצדיק שעוסק בתשובה שם במקום הו"ק דמו"ם, וכל הבעלי תשובה למטה הוא רק הארת ניצוץ ממדרגה זו ומתקנים כפי יכלתם בבחי' אותו ניצוץ הנמשך משם, עד שהצדיק הגדול שאחוז שם עושה תשובה, ולומד כל התורה כולה ועוסק בכל פרטי נגלות התורה וכל הפלפולים, ועי"כ נכנס בזה להשתוקקות הגדולה של הדיקנא, ואז הוא עושה תשובה עבור כל ישראל. ומעורר בזה י"ג מדות הרחמים של הדיקנא, והוא היה עבודת בניהו בן יהוידע בן איש חי מקבציאל שעשה תשובה וסיגופים עבור כל ישראל, ועשה תיקונים ויהודים עבור כל הבעלי תשובה בישראל, ולכן על ידו נתגלו היהודים.

עיקר הכח של התשובה נמשך מהרדל"א בסוד ככ"ה שלמות היחוד וקבלת עול מלכות שמים בסוד המלכות הגנוזה שם אך מ"מ האמת הוא דכל הכח של הו"ק דמו"ם נמשך יותר מלמעלה שהוא מהתשובה

פ. עי' רמב"ן על התורה (שמות כ' ח') וז"ל: ואמר "זכור" את יום השבת לקדשו, ובמשנה תורה (דברים ה' י"ב) כתוב "שמור" את יום השבת לקדשו, ורבותינו אמרו בזה (ר"ה כ"ז) זכור ושמור בדבור אחד נאמרו, ולא הקפידו בלשונות אחרים שנתחלפו להם, והכונה להם ז"ל כי "זכור" מצות עשה, צוה שנזכור יום השבת לקדשו ולא נשכחו, ו"שמור" אצלם מצות לא תעשה, שכל מקום שנאמר השמר פן ואל אינו אלא לא תעשה (עירובין צ"ו), יזהיר שנשמור אותו לקדשו שלא נחללנו וכו', ובהמשך שם ז"ל: ובמדרשו של רבי נחוניא בן הקנה (ספר הבהיר את קפ"ב) הזכירו עוד סוד גדול בזכור ושמור, ועל הכלל תהיה הזכירה ביום והשמירה בלילה, וזהו מאמר החכמים (ב"ק ל"ב): שאומרים בערב שבת באי כלה באי כלה, באו ונצא לקראת שבת מלכה כלה, ויקראו לברכת היום קדושא רבא (פסחים ק"ו) שהוא הקידוש הגדול, ותבין זה ואמת הוא ג"כ כי מדת זכור רמזו במצות עשה, והוא היוצא ממדת האהבה והוא למדת הרחמים, כי העושה מצות אדוניו אהוב לו ואדוניו מרחם עליו, ומדת שמור במצות לא תעשה, והוא למדת הדין ויוצא ממדת היראה, כי הנשמר מעשות דבר הרע בעיני אדוניו ירא אותו, ולכן מצות עשה גדולה ממצות לא תעשה, כמו שהאבה גדולה מהיראה, כי המקיים ועושה בגופו ובממונו רצון אדוניו, הוא גדול מהנשמר מעשות הרע בעיניו, ולכן אמרו דאתי עשה ודחי לא תעשה וכו', עכ"ל. וע"ע רבינו בחי' שם וז"ל: ועל דרך הקבלה זכור את יום השבת, דע כי

**קידוש החודש הוא מצוה רביעית כנגד ה'
אחרונה וכנגד י' דאנכי והיא המלכות
שעולה עד הרדל"א**

ועל זה אמרו חז"ל דהתורה היתה צריכה להתחיל בהחודש הזה לכם, והענין הוא (עי' בפ"י אוצר החיים להגה"ק מקאמארנא במצות קידוש החודש) דהד' מצוות הראשונות של התורה הם כנגד ד' אותיות דאנכ"י, והם כנגד ד' אותיות דהוי"ה, דאות א' של אנכי הוא כנגד מצוה ראשונה דפרו ורבו, ואות נ' כנגד מצות מילה ואות כ' כנגד מצות גיד הנשה, ואות י' כנגד מצות קידוש החודש, ונמצא דמצות החודש הזה לכם כנגד י' דאנכי, וכנגד ה' אחרונה דהוי"ה שהיא האחרית והיא הראשית שעולה למעלה למעלה, כי העיקר הוא סוד ה' אחרונה דשם הוי"ה שהוא המלכות אשר עולה עד הרדל"א, ושם הוא כל היחודים הקדושים השרשיים של כל העשה והלא תעשה, וסוד זה של המלכות הגנוזה ברדל"א ניתן במתנה לצדיק והוא הנק' "בת עיין"

פנימיות פירושו שמיוחד כל היחודים של העשה והלא תעשה, כי הצדיקים מיוחדים בכל עת התרי"ג מצוות כי מקבלים בכל עת עול מלכות שמים ורצים בכל עת לעשות רצון הבורא ית', ולכן מיוחדים בכל עת כל התרי"ג מצוות בכללות ובפרטות ובפרטי פרטיות.

כי באמת כל התורה הק' הוא שם הוי"ה עצמו, כי כל התורה יוצאת משם הוי"ה ב"ה, וכל התורה גנוזה בנקודת הכ' דבראשית שהוא סוד אנכי הוי"ה אלקיך. ושם ברדל"א הוא מקום היחוד הגמור אשר כל פרטי התורה הק' הם בסוד שעשועים עצמיים, וענין קבלת על מלכות שמים אשר שם הוא, שהצדיק עוסק בכל עת בכל התרי"ג מצוות בדרך יחודים עליונים של הפשיטות הגמורה דרדל"א שהוא עצם אלקות, ודבוק בכל עת בשעשועים עצמיים שהוא היחוד דתורה דעתיקא סתימאה, שעושה מכל פרטי התורה תפלות ויחודים בדבקות עצם של השעשועים עצמיים אשר שם.

השבת היא הספירה האחרונה כי כן יום השבת אחרון תשלום כל מלאכת בראשית ונקראת כנסת ישראל, ועל דרך זה רמזו חז"ל ואמרו (בראשית רבה יא, ט) כנסת ישראל בת זוגו של שבת, ומזה קראו ליום השבת מטרונא, הוא שדרשו בענין קרבן בהמה עד שתראה פני מטרונא תחילה (ויקרא רבה כ"ז י'), ונקראת השבת ברית כשם שהזכיר באות המילה זאת בריתי (בראשית י"ז י'), וכן באות הקשת זאת אות הברית (שם ט' י"ב). ומה שהזכיר הכתוב בכאן זכור הכוונה על השבת הגדול הוא מדת יסוד שמשם נמשכים רמ"ח מצוות, רמז בו זכור י"ה והוא יום השבת, וכשהזכיר במשנה תורה שמור על הכוונה בשבת הנקראת מקדש והוא הכבוד שמשם נמשכים שס"ה מצוות לא תעשה שהנשים חייבות בכולם, וזהו סוד את שבתותי תשמרו ומקדשי תיראו, עכ"ל.

י. והיא הנקראת בת מלך (עי' סיפורי מעשיות מעשה א') ועי' תיקוני זוהר (דף מ"ג ע"א, ובדפוס עם בהגר"א דף מ"ב סע"ב) וברתא איהי על מגדלא דפרח באוירא, ומכריזין בכל יומא ברקיעא, דכל מאן דקטיל להאי חויא, דיהבין ליה לאנתו בת מלך פנימאה משבצות זהב לבושה, והאי זהב איהו ז' ימי בראשית, ה' חמש אור, ב' איהי ב' מן בראשית, עלה אתמר יפה כלבנה, תורה שבעל פה קראן לה במתיבתא, ובגין דא כרוזא כריז כמה גברין כמה מארי תריסין אתכנשו בבי מדרשא לאגחא קרבא עם חויא בגינה, וכמה תריסין אתעבידו פסקות בגינה דברתא דמלאכה, ויפן כה וכה וירא כי אין איש, לית בהון דקטיל לחויא, עד דייתי ההוא דאתמר ביה ויפן כה וכה ויך את המצרי, ובגין דא אתמר עד כי יבא שיל"ה, שיל"ה משה, דאיהי מורשה דיליה, ובגין דא בגיניה אתמר ביה עד כי יבא שיל"ה, דיליה (נ"א

בדיקנא שהוא הו"ק דמו"ם ושם הוא סוד אור חוזר המעלה עד הרדל"א כי שם מקבלים התשוקה האמיתית לכל התורה הק', וממילא כאשר יש לו כל כך תשוקה לכל הקדושות הרי הוא מתרחק מן החטא ובורח מכל העבירות ויש לו תשוקה בלי סוף לכל התורה והמצוות, כי דבוק ב"ג מדות שהתורה נדרשת בהם, ועי"כ דבוק בשורש העצם, ואינו רק החרטה מהחטא למטה אלא הוא תשוקה בלי סוף בבחי' שורש התשוקה של כל המצוות בבחי' שלמות קבלת על מלכות שמים בבחי' המלכות העליונה הגנוזה ברדל"א אשר שם הוא היהוד הגמור בתמידות ושם הוא תרי"ג מצוות ע"ד יהודים ולכן יש לו את סוד קבלת על מלכות שמים השרשית, כי הצדיק יש לו תשוקה בכל עת לעשות רצון הבורא לעשות נחת רוח ליוצרו וליחד בכל עת קוב"ה ושכינתיה שהוא סוד כל התורה, וכפי שהוא דבוק בשמות הקדושים ודבוק בפשיטות העליונה הרי הוא מעורר הבחי' של בן שנעשה עבד,

ולכן במקום זה הוא סוד השיר דלעתיד שיר פשוט כפול משולש ומרובע שהוא בסוד שם הוי"ה י' י"ה יה"ו יהו"ה והוא השיר של האמונה והוא השיר דלעתיד והוא סוד בחי' חצות שהוא הדעת בסוד דעת דרדל"א המאיר באוירא ועושה שלא יהיה סתירה בין הגלגלתא למוחא סתימאה, כי ברדל"א עצמו שם הוא קבלת על מלכות שמים ששם היהודים של כל התרי"ג מצוות בבחי' אמונה למעלה מטעם ודעת והצדיקים אשר במדרגה זו מכוונים בכל עת רק לעשות נחת רוח לקב"ה ומיחדים

דהיינו שניתן לו האפשרות להשיג היהודים של כל העשה והלא תעשה בסוד קבלת עול מלכות שמים שהוא המלכות העליונה השרשית הגנוזה ברדל"א והוא סוד שמו הגנוז של א"ם ב"ה כביכול, אשר על ידי זה יודע איך לעסוק בכל עת ביהודים הקדושים של כל התרי"ג מצוות, וזה עצמו סוד שם הוי"ה ב"ה שהוא סוד ד' מלואי הוי"ה ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן, וג' מלואי אהי"ה קס"א קמ"ג קנ"א בתוספת י"ה שהוא שרשם עולים בגי' שב"ת כמ"ש האריז"ל, וכן עולים בגי' בתוספת הוי"ה שלמה תשוב"ה (תשוב"ה אותיות שב"ת ו"ה), כי התשובה האמיתית הוא שם הוי"ה ב"ה השרשי הכולל כל העולמות וכל המוחין ונכלל בזה כל המדרגות דעסמ"ב וקס"א קמ"ג קנ"א שהם כללות כל המוחין דאבא ודאימא וכללות כל העולמות וכל היהודים.

וכאשר האדם נכנס לדביקות זו ומאמין ביחוד ה' בכל עת נעשה בן שהוא עבד פשוט כי הושב בכל עת בשמות הקודש וביהודים ומדבר בכל עת דיבורים קדושים לקב"ה ומקבל בכל עת על מלכות שמים בבחי' שורש כל התרי"ג מצוות בבחי' המלכות הגנוזה ברדל"א, ומתאחד אצלו תורה ותפלה כאחד בבחי' בן שנעשה עבד הכולל בחי' בן ועבד כאחד.

כה התשוקה הגדולה והתשובה של הדיקנא מעלה עד הרדל"א והענין הוא דכל התורה כלולה במו"ם בסוד י"ג מדות שהתורה נדרשת בהן והוא

דילה) ודאי, איהו קטיל לחוייא וכו', עכ"ל. ועי' היטב בהגר"א שם שה"ס השכינה הק' הנק' בת עין וכו' ואכמ"ל. וע"ע תיקון נ"ח ובבהגר"א שם.

בסוד מש"כ "עבודת מתנה אתן את כהונתכם" כי השכינה נותנת לו כמתנה כאשר עושה את העבודה, אך אמת אינו מתנה בלבד כי הוא בא עם עבודה ולכן קרא לזה הכתוב "עבודת מתנה" שהוא מתנה שבאה עם העבודה שהשכינה הק' נותנת לו במתנה על ידי העבודה שעוסק בתיקוני השכינה הק', כי עשה כל העבודה שהקב"ה רוצה מאתו והוא עיקר תכלית הבריאה סוד התכלת, סוד דוד מלך ישראל חי וקיים, כי בחר ה' בציון אה למושב לו, כי הקב"ה בוחר בציון דייקא שהוא יסוד דנוק' כי הקב"ה בחר דווקא בציון וירושלים שהוא הבחירה בדויד מלא דייקא סוד ציון, ולא רק במו"ם שהוא יוסף, ולא רק בגלגלתא שהוא דוד חסר, אלא ברדל"א שהוא דויד מלא בסוד בן שנעשה עבד, וצריך להגיע לידעה זו בסוד וידעתם כי אני הוי"ה שהוא ידיעה עליונה מאד, והוא גנוז לגמרי ואינו מתגלה אלא על ידי תרי"ג מצוות, ובעיקר על ידי שורש היהודים של התרי"ג מצוות סוד נקודת הב' של בראשית סוד אנכי ה' אלקיך שעל זה נאמר תעבדון את האלקים על ההר הזה שהוא שלמות קבלת עול מלכות שמים ותרי"ג מצוות במדרגה עליונה של הרדל"א.

**אור הדעת של עבודת הצות נמשך
מהרדל"א בסוד דעת דעתיק דאחזיה
נהוריה באורא והוא המיחד הגלגלתא
והמו"ם כאחד**

כי באמת התחלת הכל הוא החדש הזה לכם ראש חדשים, שהוא "כח מעשיו הגיד לתת להם נחלת גויים" כי החדש הזה לכם הוא סוד המלכות הגנוזה ברדל"א, וצריך לקבל עול מלכות שמים על מנת לעשות שהוא על מנת ליחד כמו"ש הגר"א ז"ל, שהוא לגלות את יהוד

היהודים של כל התרי"ג מצוות בבחי' בן ועבד בבת אחת כמו שאמר ר' גמליאל () אינני שומע מכם לבטל עול מלכות שמים אפי' שעה אחת, כי בכל עת מיחד קוב"ה ושכינתיה, וכל אדם כפי מדרגתו יש לו שייכות לבחי' זו של בן שנעשה עבד, ושם הוא השיר דלעתיד דשיר פשוט כפול וכו' שהגאולה תהיה עם שיר זה, כאשר יעלו עד סוד שיר פשוט שהוא פשימות היהוד.

**הרדל"א הוא סוד השגת ה"אני" של
הבורא וכל העבודה בלתי לה' לבדו בסוד
וידעתם כי אני ה' שהוא תכלית כל
העבודה**

והעיקר הוא דכאשר האדם הולך בעבודה זו להיות בן ולהיות עבד פשוט ומבקש בכל עת רחמים לעשות רצונו ית' כראוי, הנה בבחי' זו אין התפלה נקראת חיי שעה אלא חיי עולם, כי רוצה בכל עת רק להוציא לפועל כוונה העליונה של נתאזה הקב"ה לעשות לו דירה בתחתונים, ודבוק עי"כ בשעשועים עצמיים, ולא עושה שום דבר לגרמיה כי נכלל באני של בורא כל העולמים, בסוד למעני למעני אעשה, וכל זמן שאין מגיעים למדרגה זו הרי הוא לגרמיה שהוא ממדרגת א"א ולמטה, משא"כ במקום הרדל"א שכל הגרמיה אינו אלא האני של בורא כל העולמים, והעיקר הוא להגיע ל"וידעתם כי אני הוי"ה" שהוא ניצוץ א' שהוא להגיע להשיג את האני האמיתי של הבורא, ולא לחשוב בשום דבר לגרמיה אלא לכוון בכל עת לכוונה העליונה שיתגלה למעני למעני אעשה שהוא השעשועים העליונים. ובאמת כל אלו הענינים לא שייך שהנאצל ישיג מדרגה זו מצד עצמו, אלא צריך לקבלה במתנה, ואפי' מדרגת המוחא סתימאה הוא

על ידי העבודה של הרדל"א שהוא סוד בן ועבד כחדא, דהנה העבודה של אחרית הימים שהם נשמות חלושות ורחוקים מעבודות הקשות של התשובה של בחי' המו"ם ואף רחוקים מעבודת הפשימות של הגלגלתא, אך מ"מ צריכים לעלות למעלה למקום שבן ועבד כחדא והוא עבודת התשובה של אחרית הימים כי נשמות הנמוכות של הדור האחרון נאמר עליהם בהפטר"ה "והיה שארית יעקב" כי הם בחי' שארית של יעקב בסוד י' עקב שהם הנשמות שבעקביים בסוד עקבת"א דמשיחא הנקראים יעקב"ב, כי העבודה שלהם הוא בסוד י' עקב כי הם צריכים להביא את חי' דאנכי שהוא מצות החודש הזה לכם עד עקבתא דמשיחא למטה למטה, כי באחרית הימים אמר הבעש"ט שכל יהודי יש לו ידיעה בסוד הוי"ה אהי"ה, הוי"ה אלקי"ם, הוי"ה אדנ"י, ובשמות ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן, קס"א קמ"ג קנ"א, כי כל מי שיש לו איזה ידיעה בסודות התורה ויודע שנתאווה הקב"ה להיות לו דירה בתחתונים ומתפרסם ענינים אלו לכלל ישראל כמו בקריעת ים סוף שעברו כלל ישראל בתוך הים ביבשה כי כל יהודי יוכל להשיג בחי' הים ביבשה דהיינו הסודות שהם בחי' ים יוכלו להשיג ניצוץ בהם אף ביבשה שהוא בפשימות, כמו שביאר הגר"א ז"ל, והוא גילוי היחוד, וכאשר נוגעים בבחי' דעת זו אף שהוא דעת עליונה מאד מ"מ בסוד י' עקב יכול להיות ניצוץ מדעת זה אף למטה למטה ויזכו לדעת של התשובה האמיתית על ידי הצדיקים יחידי הדורות ושיגו הסוד של ההתחלה בכל עת מחדש בסוד תשובה שלמה כי כאשר ישיגו כחות נפלאים אלו של כתר כל הכתרים יכולים לזכות להיות בעל תשובה גמור ולא רק בסוד בעל תשובה במדרגה של חכמה סתימאה אלא יגיעו עד סוד צדיק מעיקרא וסוד חסיד שכל

הבורא בסוד נתאווה הקב"ה לעשות לו דירה בתחתונים, ולגלות סוד השעשועים עצמיים, וליחד בכל עת כל יהודי התרי"ג מצוות של כל התורה מתנא לעילא ומעילא לתתא, ובכל רגע לעשות הכוונה העליונה, וממילא כפי מה שנכנסים לסוד וידעתם כי אני ה' יכולים לזכות להוריד האור של הצות שהוא דעת דעתיק דאחזיה נהוריה בהאי אורא ועי"כ יכולים להכנס לעבודת הגלגלתא כראוי, ולעבודת המוחא סתימאה כראוי בלא סתירה ביניהם, ואז יכולים להכנס לסודות של מוחא סתימאה, עד שיורדים לנגלות שהוא הדיקנא כי הנסתרות מתלבשים בהנגלות, ואז מקבלים הכח להוציא לפועל כל התיקונים, כי על ידי הדיקנא מוציאים לפועל כל היהודים בסוד נוצר ונקא, וזוכים לתשובה אמיתית שהוא המקוה האמיתית הנעשה על ידי כל פרטי נגלות התורה הק', והוא סוד מזל ונקא שהוא סוד המקוה העליונה סוד נקיון כל החטאים.

הצדיקים בדורות הראשונים עסקו בעבודת המו"ם והגלגלתא ובאחרית הימים צריך לעלות לעבודה דהרדל"א אשר בזה תלוי הגאולה

וממילא כאשר מגיעים לפרשת בא וזוכים לג' ראשונות בסוד ג' מכות שהם בינה חכמה כתר וזוכים להשיג העבודה של הגר", והצדיקים הקדמונים כבר עסקו הרבה בעבודת התשובה והתענייות והסיגופים של בחי' המוחא סתימאה וכבר הכינו הדרך בזה, ואף גם הצדיקים של בחי' הגלגלתא שעסקו בעבודת הפשימות של התפלות ועל ידי שני בחי' צדיקים אלו כבר הכינו ודאי והכשירו הדרך להגאולה, אך צריך עתה להשלים היחוד העליון

לעולם להתלבש בגוף הוא כבר בחי' חטא שצריך תשובה על זה, וכל שכן שצריך לתקן כל חטא ועון, ולכן התפלות הקדושות של הצדיקים ובפרט הרש"ש הק' שהיה ניצוץ האר"י הק' וגילה לעסוק ביהודים ותפלות על כל העוונות ואף שהם רוין עלאין, מ"מ כאשר זוכה האדם לעסוק בתפלות ויהודים אלו ואפי' שאינו מבין רק מסתכל על השמות ומאמין בגודל היהוד ומעלתו שיכול לתקן הכל ומאמין בעבודת הצדיקים, הנה כאשר מאמינים בגודל מעלת היהודים הקדושים ורוצים באמת להתקשר לאמיתת היהודים ומאמינים בגודל קדושתם ובדעת צדיקי אמת שגילו סודות אלו ורוין עלאין סתימין דסתימין הנה על ידי זה נעשה תיקונים גדולים על כל העוונות, וזוכים ולוידעתם כי אני ה'.

והקב"ה יעזור שבימים אלו של השובבי"ם שהוא גמר כפרת יו"כ שהוא בחי' שבת שבתון שהוא סוד העליה לבחי' שבת שהוא העליה להעלם העצמי הנקרא שבת שבתון שהוא הרדל"א האמיתי וכל זה הוא הכנה לפורים שהוא גמר היהוד דיום הכיפורים, ושם הוא בסוד אז תתענג על ה' כי זוכה לעונג המורגש כי העונג העליון שאינו מורגש מתגלה בסוד עונג המורגש כמו שביאר מוהרש"ב באורך, ואז זוכים להרגיש העונג אלקי של עצם האמונה בסוד כוסי רוייה שהוא ר"ת ויאמר ה' סלחתי כדכריך רוי"ה שהוא הא"א סוד רכ"א לוגין דהיינו האור של הרדל"א שמאיר לא"א בסוד דוי"ד מלא חי וקיים שהוא האור של מרדכי הצדיק שהו א חי' של דוי"ד שמתחיל להאיר למטה ועי"ז יכולים לגלות האור של דויד בסוד פנימיות חכמה פנימיות עתיק, ועל ידי שמקבלים קבלת עול מלכות שמים שהוא שם

חסיד מעיקרא משמע כמו שכ' רש"י ויכולים להגיע למדרגת חסיד שהוא צדיק מעיקרא.

צריך לעסוק בימי השובבי"ם בעבודת התפלות והיהודים שתיקן הרש"ש עם אמונה פשוטה והתקשרות לצדיקים

ולכן הנהיג הרש"ש הקדוש בימים אלו של ימי השובבי"ם שצריך לעסוק בתפלות וביהודים של העוונות, וצריך להשתדל לומר התפלות הללו שתיקן הרש"ש אפי' בזריות גדול ובכללות לראות השמות הקדושים וליחדם, וצריך להאמין בצדיקים שיודעים ליחד כל אותם אותיות ויהודים באופן נפלא ונורא להעלות מ"ן ולתקן כל הקלקולים וליחד כל השמות בשלמות, ועל ידי עצם האמונה בכח היחוד של השמות הקדושים ובעבודת הצדיקים ורוצים לחזור בתשובה אמיתית ולקבל על מלכות שמים ומאמינים שהקב"ה יכול לתקן הכל לגמרי ורוצים להיות בנים ועבדים ולחפש רק את התאווה של בורא כל העולמים שנתאווה לעשות לו דירה בתחתונים ורצים שהקב"ה ורוצים לעשות רצונו בלתי לה' לבדו ולא לגרמיה, ולכן צריך לומר הרבה פעמים את התפלות בלי סוף באופן שאולי יזכה פעם אחת לרגע אחד לכוון באמת ולרצות באמת לעשות תשובה שלמה, כי בכל עת שעוסק בתפלות אלו מתעורר אצלו המחשבה בענין זה ומתקשר לצדיקים אמיתיים, ולכן אפי' אם לא חטא צריך לעסוק בתשובה על כל העוונות בסוד בניהו בן יהוידע שעשה תשובה על כל עוונות ישראל, וכל שכן אם חלילה וחלילה עבר פעם אחת על איזה או לא תעשה דאורייתא או דרבנן, כבר צריך לעשות תשובה כל ימיו, והבעש"ט אמר שאפי' עצם ירידת הנשמה

הצות, בסוד דעת דעתיק דאחזיה נהוריה בהאי אוירא אשר על ידו יכולים לחבר הגלגלתא עם המוחא סתימאה, כי בחצות הוא הזמן של שני העבודות, הן של היהודים שהוא בחי' מו"ם בבחי' "בן", והן העבודה של שפיכת הלב בתפלות ובקשות שהוא העבודה של הגלגלתא בבחי' "עבד פשוט", והוא עיקר העבודה בכל יום בחצות לחשוב על הקב"ה שהוא כמו בחי' כוונת השמות, כי אף אם אינו יודע לעשות יהודים, מ"מ כאשר הושב על הקב"ה בבחי' "נוכה פני ה'" הרי הוא בבחי' בן, וכן שופך לבו לבורא כל העולמים שהוא בחי' עבודת העבד פשוט בסוד הגלגלתא, עד שיגיע למדרגה של הרדל"א ששם שורש כל התרי"ג מצוות שהוא נצור מצוות קדושך לקבל עול מלכות שמים של כל התרי"ג מצוות, שהוא קבלת עול מלכות שמים של הרדל"א שהוא ליחד בכל עת כל התרי"ג מצוות, לקבל על מלכות שמים על מנת לעשות שהוא על מנת ליחד שהוא שלמות קבלת מלכות שמים של היחוד העליון של השעשועים עצמיים לגלות העלם העצמי, שמור שבת קדשך הוא גילוי המלכות הגנוזה ברדל"א שהוא בן הפנימי סוד תורה דעתיקא סתימאה.

וכל אלו המדרגות יכולים להשיג בימים אלו, כי כל אדם צריך לעשות קביעות בכל יום בחצות או בזמן אחר כפי יכלתו, ולעסוק בעבודה של שויתי הוי"ה לנגדי תמיד, לחשוב על הקב"ה בבחי' בן בבחי' נוכח פני הוי"ה, ובבחי' עבד שהוא תפלות ובקשות בפשיטות, ועיקר התפלות צריך להיות על יחוד הבורא וקיום כל המצוות כדי לגלות יהודו ית', וצריך לעסוק בעבודת התשובה, ובפרט אם זוכה לומר התפלות של הרש"ש הקדוש ולכוון

ב"ן הנעלם והגנוז ולכן יום כיפור הוא לוחות שניות בסוד מוחא סתימאה בסוד ו"ק שבו שהוא סוד התשובה והוא המעלה עד הרדל"א והקב"ה יעזור שנוכה לעלות עד הרדל"א ותיכף ומיד ולאחר נוכח לועיננו תראינה מלכותיך ונוכה בשבוע זה לעסוק בכל יום בהתפלות והיהודים של הרש"ש של תיקוני העוונות אף בלי תעניות וסיגופים ואפי' בכללות ובזריות, אך שיהיה על דעת הצדיקים עם רצון אמיתי לחזור בתשובה ולהאמין בגודל הענינים ולהתקשר לצדיקים האמיתיים המיחדים קוב"ה ושכינתיה בכל עת, ועי"כ נוכח לביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן.

דעה חכמה לנפשך והיא כתר לראשך

דעה חכמה לנפשך והיא כתר לראשך, הנה חכמה הוא חכמה סתימאה, לנפשך הוא המלכות הגנוזה בהו"ק דמוחא סתימאה, אשר שם הוא סוד התשובה בסוד הדיקנא, ועל ידי התשובה דו"ק דמו"ם יכול לעלות לרדל"א שזהו "והיא כתר לראשך".

דעה חכמה לנפשך, חכמה הוא מו"ם ונפשך הוא גלגלתא (בסוד כתר מלכות, כי נפש הוא בחי' מלכות וגלגלתא הוא סוד כתר), כי צריך לדעת לקשר החכמה שהוא מוחא סתימאה לנפשך שהוא גלגלתא, כי החכמה סתימאה שם הוא סוד מדרגת "בן" וצריך לקשרו עם הגלגלתא ששם הוא מדרגת "עבד פשוט", והיא כתר לראשך הוא העליה לרדל"א שהוא כתר כל הכתרים ושם הוא בן שנעשה עבד, שיש לו גם המעלה של המו"ם שהוא הבן, וגם המעלה של הגלגלתא שהוא עבד פשוט.

דעה חכמה לנפשך והיא כתר לראשך, הוא אור הדעת שהוא האור של עבודת

שהוא הגלגלתא שהוא בחי' סדר, ועד שעולים לרדל"א ששם הוא בחצות וכחצות בבת אחת, בבחי' בן ועבד כחדא, ואז יזכה להשראת אלקות, והקב"ה יעזור שנזכה ל"ונגלה כבוד ה' וראו כל בשר יחדיו כי פי הוי"ה דיבר" ונזכה ל"ועיננו תראינה מלכותך" בביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן.

השמות על דעת הצדיקים, ולהאמין בכפרה על כל העוונות, ויקבל עול מלכות שמים כראוי, ובזכות הרש"ש הקדוש על ידי שעוסקים בכל יום בעבודת הצות, ואף אם אינו בדיוק בחצות והוא במשך היום מתי שיכול, הוא עצמו סוד "כחצות" סוד המו"ם ששם הוא אי סדר, עד שזוכים לעבודה בשלמות בבחי' "בחצות"

